

[Rasmussen (Gylling).]

alene mangler Automobileer; men Gummi og Reservedele til dem, vi har, er efterhaanden i en meget daarlig Forfatning og trænger til Fornyelse, og hvis denne kan fremskaffes — og jeg gaar ud fra, at Handelsministeren er i fuld Virksomhed dermed — hurtigere, end det ellers vilde være Tilfældet, vilde det være den mest effektive Hjælp til Transporten.

Jeg er enig med den højtærede Handelsminister i, at det afgørende er, at man sætter ind hurtigst muligt for at faa Tørve- og Brunkulstransporten i Gang, saa snart som muligt er, og det er det, Lovforslaget her tager Sigte paa. Nu mener den højtærede Minister, at der gennem de Udvalg, som § 1 foreslaar nedsat, kan være Mulighed for at faa Haand i Hanke med Transporten, saaledes at det virker fremmende paa Arbejdet. Ja, det modsatte skulde jo nødigt være Tilfældet, men vi har sørgelige Eksempler i saa Henseende. Brændselsordningen var ikke nogen Succes, ja, den kan vel nærmest siges at have skadet Transporten. Bestemmelsen om de halvanden Ton til hver Husstand har bevirket, at det har været vanskeligt at faa fuldt Læs paa de Køretøjer, der har været ude at hente Brændsel, og derfor har denne Bestemmelse mange Gange været uheldig. Vi har ogsaa Indtryk af, at Vognmændene her i Landet næsten arbejder i Døgndrift for Øjeblikket, og jeg tror ikke, Kapaciteten kan drives højere op, end Tilfældet er nu. Men hvis Forsøget skal gøres, maa vi for vort Vedkommende ønske en Forhandling om Lovforslaget i et Udvalg.

Det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen pegede paa § 5 som det egentlige Kærnepunkt i Lovforslaget, og det er vi fuldstændig enige med ham i. Vi vil gerne medvirke til, at alle de Vognejere, som ved deres Tjenstvillighed over for Værnemagten eller paa anden Maade har medvirket til de nuværende Forhold, bremses op i deres Virksomhed. Det er naturligvis Meningen, at disse Vogne skal komme i Gang igen snarest muligt paa en eller anden Maade, og derfor forstaar vi, det er nødvendigt, at der lovgives paa dette Omraade; men vi ønsker i det store og hele at henholde os til det, som § 5 indeholder. Det kunde næsten se ud til, at Lovforslaget ligefrem maa omskrives, og det kan maaske hurtigt gøres. Vi maa fra vort Partis Side afholde os fra at tage Stilling til Lovforslaget, som det nu foreligger. Vi tror, Problemet kan løses paa en lettere Maade end den, Lovforslaget giver Vidnesbyrd om.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til videre Forhandling i et Udvalg.

Hoff: Et Lovforslag som det foreliggende er et langt Skridt i Retning af Planøkonomi. Der er uden Tvivl Punkter, hvor Planøkonomi selv under normale Forhold maaske kan være rigtig. En Lovgivning af den Art paa lang Sigt maa man i alt Fald overveje meget omhyggeligt, før man gaar til den. Men det foreliggende Lovforslag er jo ikke paa lang Sigt, men derimod en ganske midlertidig Lovgivning, som drejer sig om i en øjeblikkelig og for vort Samfund meget vanskelig Transportsituation at faa det mest mulige ud af de forhaandenværende Transportmidler; og det kan man kun hilse med Glæde, eftersom det er overordentlig vigtigt, at der bliver sørget for en ligelig Fordeling af de vigtigste Livsfornødenheder, især Brændsel og Levnedsmidler. Det er desværre saadan, at Hovedparten af vort indenlandske Brændsel findes i Jylland, og at Øerne og især Sjælland og Hovedstaden ikke paa nogen Maade kan klare sig uden at faa store Forsyninger derovrefra. Ud fra disse Betragtninger maa man anse det for ganske rimeligt at forelægge et Lovforslag som dette, idet man ogsaa maa hilse med Glæde, at Lovforslaget indeholder en Tidsbegrænsning, er noget midlertidigt.

Naar man gaar saa vidt, at man skaber en Statskontrol med Vognmandskørsel, saa underer det mig, at det kun er Vognmandskørsel, man har tænkt paa, og at man ikke tillige har lagt Baner og Smaaskibstransport ind under Lovforslaget, idet de naturligvis spiller en endnu meget større Rolle, naar det gælder at transportere disse Ting til Hovedstaden. Og dernæst underer jeg mig over, at de foreslaaede Udvalg er lokale Institutioner, hvis Omraade er begrænset til en enkelt Politikreds, uden at der er lovfæstet noget Organ, som har Myndighed til at skabe Samarbejde mellem disse lokale Udvalg. I mange Tilfælde drejer det sig jo netop om Kørsel, som gaar igennem adskillige Politikredse, saa at man skulde synes, det var særdeles paakrævet at faa et Samarbejde, en eller anden Form for Fællesorgan, som kunde gribe regulerende ind over for de forskellige lokale Udvalg.

Jeg har visse Betænkeligheder ved, at der ifølge § 1 kun skal være eet Medlem, som skal repræsentere baade Transporten, nemlig Vognmandsforeningerne, og Kunderne, nemlig Handel, Industri og Haandværk; det vilde efter min Mening være bedre, om hver